

Vikublaðið
552 8655
Á FÖSTUDÖGUM

Vikublaðið

FÖSTUDAGURINN 8. NÓVEMBER 1996

Munið
Laugardags
kaffi ABR

Steinunn V. Óskarsdóttir borgarfulltrúi Reykjavíkurlistans lítur á samstarf stjórnarandstöðuflokkanna sem svar við kalli tíma. Hún segir tíma smáflokkanna liðinn og að þörf sé á skýrum valkosti við Sjálfstæðisflokk. Þetta og fleira kemur fram í viðtali Vikublaðsins við Steinunni.

Kvennalistinn

Í sameiningarmálum eins og hinir smáflokkarnir, hverra tími er liðinn, segir Steinunn Valdís.

- Aðeins tuttugu konur sátu landsfund Kvennalistans í lok hans, mun færri en sátu fundinn í upphafi. Hvers vegna? Einfalt svar er staðsetningin, sem var Viðey. Það voru milli fimm-tíu og sextíu konur skráðar á fundinn í upphafi sem var sá fjöldi sem sat fundinn í upphafi. Það sem fundurinn var haldinn í nágrenni Reykjavíkur var freisting að fara þangað og því miður vorum við ekki nema tuttugu sem lukum fundinum, sem er alltof lítið. Ég hefði kosið að sjá miklu fleiri konur á fundinum, sérstaklega í ljósí þess að þetta var einn besti landsfundur.

Ekkir mikill ágreiningur um innri mál en mikið rætt um málaflokska eins og grunnskóla, fæðingarorlof og jafnréttismál og málefnaumræðan í það heila var mjög góð og því synd að ekki skyldu fleiri sitja fundinn.

- Gengu sameiningarsinn-aðar konur ekki hreinlega af fundi?

Nei, ég sat þarna eftir sem er besta dæmið um að svo var ekki, þar sem ég hef verið ein af þeim konum Kvennalistans sem aðhyllast samstarf stjórnarandstöðuflokkanna. Þvert á móti má seiga að þær konur sem eru mest á móti sameiningu hafi ekki mætt á fundinn. Þær konur sem sátu fundinn eru þær sem ekki hafa viljað loka öllum dyrum í sameiningarmálum. Hinár sátu heima.

- Er Kvennalistinn ekki einfaldlega klofinn í af-stöðu sinni til sameiningar stjórnarandstöðuflokkanna?

Jú, hann er það eins og hinir stjórnarandstöðuflokkarnir. Það eru mjög skiptar skoðanir í öllum þeim flokkum um sameiningarmálum. Andstaða Kvennalistans er sýnilegri en hinna þar sem hefur verið talað fyrir tveimur ólikum sjónarmiðum innan hans.

Ég og fleiri hafa til dæmis talað fyrir samstarfi við hina flokkana en svo hafa ýmsar konur verið þeirrar skoðunar að leggja beri listann niður og hætta að bjóða fram. Þannig umræða hefur ekki verið innan til dæmis Alþýðubandalagsins. Það er ekki verið að tala um annaðhvort að bjóða fram með öðrum eða hreinlega að hætta að bjóða fram. Því eru andstæðurnar innan Kvennalistans skarpari en í nokkrum hinna stjórnarandstöðuflokkanna.

ingar sem er það sama og þegar hann bauð fyrst fram. Síðar fíkk hann sex þingmenn og þar á eftir fimm. Vissulega beið Kvennalistinn við afhroð í síðustu alþingiskosningum en ég get ekki sagt hér og nú að Kvennalistinn eigi ekki að bjóða fram í næstu kosningum. Það verður tíminn að leiða í ljós. Það er ljóst að við eignum undir högg að sækja nú um stundir, en hinsvegar hefur samstarfið í Reykjavíkurlistanum gengið mjög vel þar sem hug-

- Hvað stendur helst í veki fyrir sameiningunni?

Það sem mér hefur þótt mest skorta í sameiningarumræðunni er umræða um hugmyndir. Ég var á þeiri skoðun að við ættum að sameinast og ræða hugmyndirnar eftirá en ég hef skipt um skoðun og tel að við eignum að fara í markvissa hugmyndavinnu og sprýra grundvallarspurninga í pólitík sem fólk hefur ekki spurt lengi. Má þar nefna grundvallarspurningu svo sem um velferðar-

ekki við nútímann. Stefnsukrárar eru samdar af fólk af 68 kynslóðinni sem ræður öllu nú um stundir en það þarf að velta upp hugmyndum okkar sem yngri eru. A því á svo að byggja öfluga samfylkingu flokka af vinstrí væng sem myndað gæti öflugan valkost við Sjálfstæðisflokkinn.

- Bendir samstarfið í borginni til þess að samstarf á landsvísu gæti orðið jafnréttissjónarmiðum til meiri framdráttar en til-

vera smáflokkks í stjórnarandstöðu nú í bráðum sextán ár?

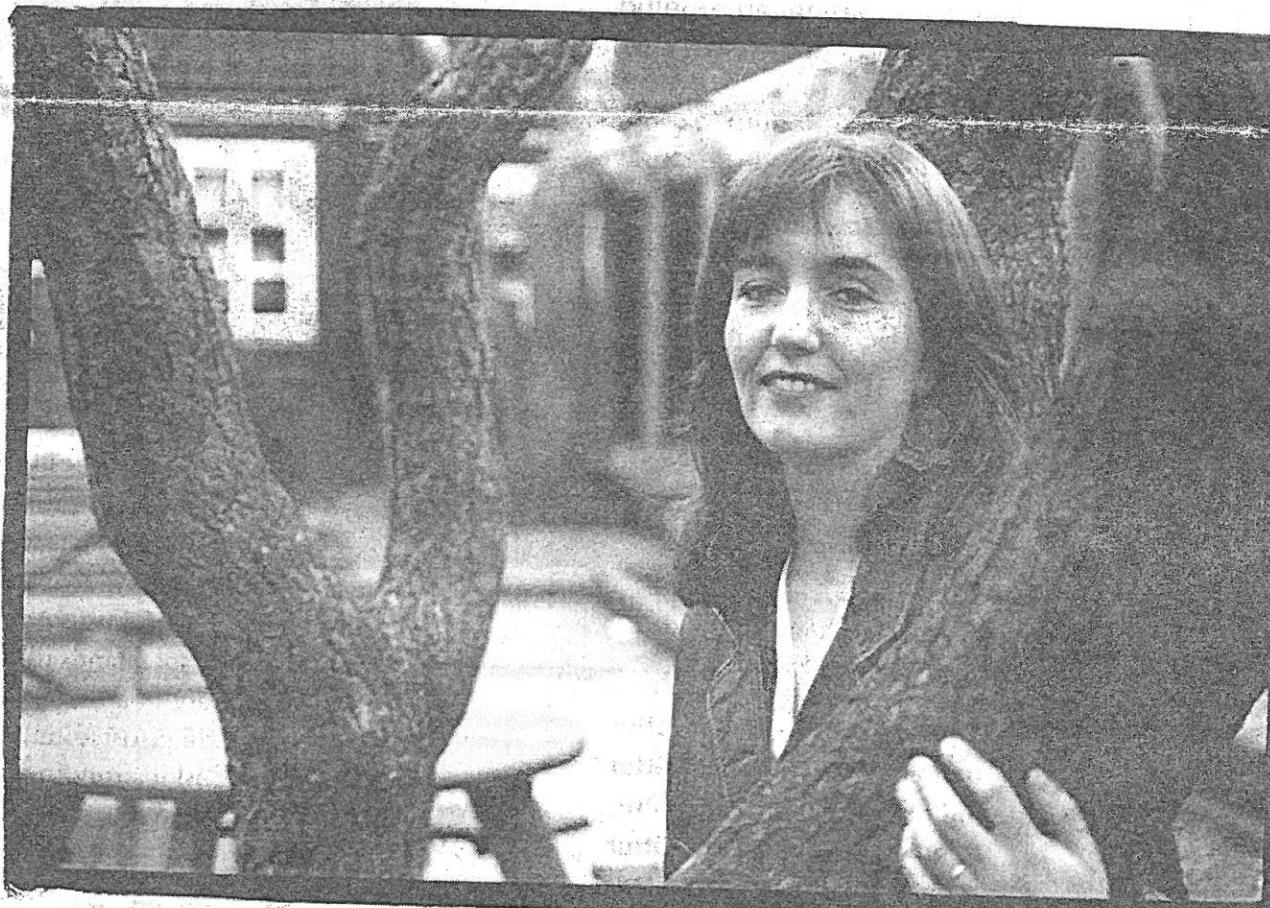
Það er erfitt að segja. Reykjavíkurlistamódekið hefur gefist mjög vel og okkar sjónarmið eru vel tryggð þar. Í sameiginlegu framboði á landsvísu þarf að taka tillit til þess hvort okkar sjónarmiðum verði betur borgið þannig en í séframboði. Það er hinsvegar ljóst að tími smáflokkanna á vinstrí vængnum er liðinn og það er krafa um að struktúrnum verði breytt. Þessir flokkar verða einfaldlega að svara kalli tímans.

- Sextán ár á þingi án þátttöku í framkvæmdarvaldinu. Er það ekki óviðunandi?

Jú, en það er ekki við Kvennalistann að sakast. Í eina skiptið sem honum stóð það til boða setti hann fram kröfur um málefni kvenna sem var einfaldlega hafnað. Kvennalistinn var ekki tilbúinn til að selja sig á-

altari valdanna en fékk í kjölfarið á sig þann stimpil að hann vildi ekki völd. Við vildum ekki selja hugsjónir okkar fyrir völd eins og við sáum Alþýðuflokkinn gera síðast og við sjáum Framsóknarflokkinn að vissu leyti stefna í sömu átt.

Björgvin G. Sig.

Í ljósí úrsilta síðustu alþingiskosninga og góðs gengis Reykjavíkurlistans í jafnréttismálum mun Kvennalistinn þá ekki eiga erfitt uppdráttar í næstu alþingiskosningum bjóði hann fram undir eigin nafni? Kvennalistinn fékk þjár konur á þing eftir síðustu alþingiskos-

myndir Kvennalistans hafa fengið byr undir báða vængi. Samma mál segja um Alþýðuflokk, Alþýðubandalag og Framsókn, þeirra hugmyndir hafa einnig náð vel fram að ganga. Við verðum þó að meta það hvar við sjáum okkar hag best borgið hverju sinni.

mál og fleira. Það er ekki nóg að bera saman stefnuskrá flokkanna heldur þarf að fá fram sjónarmið þeirra sem að sameiningunni standa. Þeirra sem eru í framlínu stjórnámlanna í dag og verða í framtíðinni. Það þarf að endurskoða margt í stefnuskrá flokkanna sem átti við einu sinni en á